

URUNK MEGKERESZTELKEDÉSE C év

1– 4 oldal

Olv.: Iz 42,1-4.6-7 – ApCsel10,34-38 - Lk 3,15-16.21-22
Jézus megkeresztelkedése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

***Urunk, Jézus Krisztus kegyelme,
az Atyaisten szeretete és a Szentlélek egyesítő ereje
legyen mindnyájatokkal!***

Minden alkalommal így kezdjük a szentmisét. Isten egybeölelő szeretetét kérjük, hogy ismerjük föl mindannyian egymásban, hogy Isten gyermekei vagyunk! A keresztség révén leszünk a keresztény közösség tagja. Ma Krisztus megkeresztelkedésének ünnepe van. Nem azért vagyunk keresztények, mert megkereszteltek bennünket, bár ez a belépő a keresztények közösségébe. Nevünk nem a keresztség miatt keresztény - krisztuskövetésünket fejezi ki.

A keresztségben Istenhez kötöttük az életünket! Ez kötelék! A vallás neve latinul religió, ez is azt jelenti, hogy az ember odaköti Istenhez az életét! Emberi kapcsolataink is vagy ilyenek, vagy nem sokat számítanak! Vagy odakötözzük egymáshoz magunkat és egymásért élünk, vagy felszínes összetartozásaink vannak.

***Gondoljunk Istenhez tartozásunkra,
arra, hogy a kereszténység közösség,
amelynek küldetése az istenkapcsolatunkból ered,
egymásért áldozattal és odaadással tartozunk!***

Ezt a szentmisét kereszty gyermekekért ajánljuk fel, valaki kérte, hogy imádkozzunk értük. Erre is kevésszer gondolunk, hogy a keresztszülők is felelősek a kereszty gyermekekért, minimum annyival, hogy keresztény életpéldával járnak előttük! Tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Isten meglepte a világot! Várták a Messiást! Isten a meglepetések Istene! Az emberek várakozása másmilyen volt, szinte megvakultak és nem ismerték föl az Istent! Saját emberi elképzelésük formálta és alakította az istenképüket. Isten nem a mi elképzelésünkhöz igazodik!

Isten értünk Isten!

Ünnepek vannak mögöttünk, karácsony, újév, vízkereszt és ma Jézus megkeresztelkedésére emlékezünk. Ezzel lezárul a karácsonyi ünnepkör. 2000 évvel Krisztus után ezek az ünnepek nekünk arra adnak alkalmat, lehetőséget, hogy igazodjunk az Isten gondolataihoz. Ismerjük föl, ki is az Isten! Mindegyikünknek külön-külön meg kell harcolni ezért! Szüleink, az előttünk élők sok mindent ránk hagyhatnak, de az Istennel való kapcsolat meg kell, hogy határozza egész életünket! Ezért mindenkinek magának meg kell harcolni!

Várták a Messiást

Az emberek úgy gondolták, hogy Isten majd az ő várakozásukat beteljesíti. Ez a várakozás különösképpen a zsidó néphez kötődött. Izaiás – ahogy hallottuk – Krisztus születése előtt sokkal korábban megjövendölte, hogy ki is az, Aki eljön! Olvasták, de mintha megvakultak, megsüketültek volna, hiába olvasták az Írásokat, hiába hallották a próféták jövendöléseit. Amikor eljött az Isten, – akkor, ahogy hallottuk – Heródes megrémült, vele egész Jeruzsálem. Várták a Messiást, de mást vártak, a nép mindenképpen! Talán Heródes volt az egyetlen, aki arra gondolt, hogy riválisa lehet neki az Isten, hiszen Heródes istenként járt-kelt népe között.

Keresztelő János a szigorú prédikátor

Jézus megkeresztelkedése nagy kinyilatkoztatás a zsidóság számára és nekünk is. A zsidók várták a Messiást, de e világi vezetőt vártak. Hatalmas feszültség volt az emberekben! Tömegek gyülekeztek Keresztelő János körül, mert arra gondoltak, hogy talán ő a Messiás. Keresztelő János meg is felelt az ő emberi elképzelésüknek. Szigorú prédikátor volt, aki – mai szóval – jól beolvasott azoknak, akik a nép elnyomói voltak, akik uralkodtak rajtuk. Ezek voltak a farizeusok, az írástudók, a főpapok. Keresztelő János az ő bűneiket sorolta fel. A vezetők felelősek a rájuk bízottakért. A nép szívesen hallgatta ezt a kritikát.

Mi emberek ilyenek vagyunk. Amikor másról rosszat mondanak, akkor ez mintha mozgósítana bennünket. Az ember meg van győződve afelől, hogy ő nem tartozik azok közé, meg van győződve arról, hogy a másik bűnös, ő maga kivétel. Az emberek tódultak Keresztelő Jánost hallgatni, mert örömmel hallották, jólesett fülüknek hallani azokat, amiktől bizonyára szenvedtek. Afelől is meg voltak győződve, hogy ők a kivételesek.

Keresztelő János váltott és a Messiásról kezdett beszélni:

Köztetek van, Akit ti nem ismertek!

Aki a pislogó mécsbelet nem oltya ki, a megroppant nádat nem törí el!

A nép hangulata megváltozott

Abban a pillanatban, amikor ezekről hallottak, akkor megzavarodtak! A nép úgy gondolta, hogy akikről Keresztelő János beszélt, azokat el kell hallgattatni, azokat össze kell törni, azokat akár ki kell iktatni a világból! Amit az ember Istentől magának vár, hogy Isten legyen vele megértő, türelmes, nagylelkű, irgalmas,

amikor kiderül, hogy Isten másokkal szemben is ilyen jó,

akkor összezavarodik a világ! Ők is összezavarodtak!

Nem tudtak mit kezdeni azzal a Krisztussal, aki ott van köztük!

A megtestesülés az Isten üzenete

Megváltásunk titka arról szól, hogy Isten közénk jön, egy lesz közülünk! Éppen olyan Emberré lesz, mint akármelyikünk! Vállalja a mi sorsunkat! Szolidaritást vállal velünk, használjuk ezt a mai oly sokat emlegetett kifejezést.

Isten meglepi az embert!

Vágyakozunk arra, hogy értünk legyen valaki, de amikor rádöbbenünk arra, hogy valaki értünk van és azt mondja, hogy ***te is légy másért***, abban a pillanatban az emberileg fölépített – az ember úgy gondolja, hogy logikusan fölépített – gondolatrendszer összeomlik!

Az ember úgy gondolja,
 hogy az Isten értem van, az Isten értsen meg engem, de akivel nekem gondom, meg bajom van, ahhoz Isten ne legyen ilyen. Valójában azzal szembesülünk, hogy a Messiás, az ember megmentője, a világ megváltója idegen lesz nekünk embereknek!

***Az egész kereszténységünk ezen méretik meg:
 Ahogy Én szerettelek titeket,
 ti is úgy szeressétek egymást!***

Mindenkit, nem azt, akit éppen kiválasztok, ez lehetőség, mert Isten még ezt is megengedi, de kivétel nincs! Isten azt nem engedi meg, hogy őt igen, őt meg nem, mert Isten nem személyválogató!

***Isten megajándékoz mindenkit a szeretetével!
 Ez a megváltás! Ez az életünk lehetősége!
 Engedjük, hogy Valaki szeret bennünket!***

E közben az egész gondolkodásunk átalakul és elindulunk azon az úton, amely út a Megváltó útja, amely útra hív bennünket, amely útra küld bennünket!

Jézus imádkozott

Nagyon izgalmas a mai evangéliumi jelenet. Azt halljuk, hogy Jézus imádkozott, azt hallottuk, hogy leszállt Rá a Szentlélek. Azt hallottuk, hogy Jézus egy lett mindenkivel!

Ő az Én szeretett Fiam!

Jézus imádkozott, de nem tudjuk mit imádkozott!
 Talán megköszönte Istennek a küldetését!
 Talán azt kérte Istentől, hogy mindig legyen Vele,
 hogy végig tudjon menni az úton
és igazi Messiás legyen, mindenkinek a megmentője!

Leszáll Rá a Szentlélek!

Halljuk a választ erre az imádságra! A Szentlélek az Isten ereje! Jézus ezzel az imádsággal belekerül az Isten erőterébe! Isteni erőter az, ami Általa megjelenik ebben a világban!

***Azt mondja az égi Hang: Ő az Én szeretett Fiam,
 aki ebben az isteni Erőtérben létezik
 és ennek az isteni Erőnek segítségével járja az élet útját!***

Tudatosítsuk magunkban:

Imádkoznunk kell azért, hogy az Isten ereje betöltsön bennünket!
Imádkoznunk kell azért, hogy ennek az isteni Erőnek segítségével
 mi Isten gyermekei tudjunk lenni!

Azt gondolom, hogy mi mintegy kiszervezzük magunkat ebből az isteni Erőtérből! Elhagyjuk az imádságot, vagyis megszakítjuk a kapcsolatot Istennel! Ezzel lemondunk arról az isteni Erőről, amely szükséges ahhoz, hogy Isten fiaiként tudjunk élni! Ezt nekünk embereknek tudatosítani kell magunkban, ha keresztények akarunk lenni, ha Isten fiaiként akarunk élni!

Állítsuk vissza kapcsolatunkat az Istennel!

Kezdjünk el újra imádkozni!

A mai ünnep ezt üzeni nekünk! Higgyünk abban, hogy Isten akarata szerint élni isteni segítség nélkül nem lehet! Nem lehet kereszténynek lenni isteni segítség nélkül! Amíg csupán emberi erő birtokában vagyunk, nem lehet elvárni azt, hogy az Isten ereje, a megváltó Isten ereje, a szeretet Istenének, az irgalom Istenének ereje megjelenjen ebben a világban!

***Nem lehet Isten fiaként élni úgy,
hogy megszakítjuk kapcsolatunkat az Atyával, életünk szerzőjével!***

Kereszténységünk helyzete

Megszakítottuk Istennel a kapcsolatot, ugyanakkor kereszténynek gondoljuk magunkat! Mintha megfelelkeznénk arról, hogy

***csupán emberi erő nem elegendő ahhoz,
hogy Isten fiaiként a szeretet jegyében éljünk!***

Értünk Emberré lett! Mi általában keresztények vagyunk és mintha nem akarnánk tudni azt, hogy egész gondolkodásunkat meg kell határozza: ***érte, érte, érte, a másikkért!*** Mi úgy akarunk keresztények lenni, hogy ***értem, értem, értem!*** Értem éljen minden és mindenki! Emberi kapcsolataink tragédiája itt kezdődik! Hazudjuk egymásnak azt, hogy érted vagyok! Közben arra gondolunk, hogy te legyél értem! Ez önellentmondás, skizofrén gondolkodás.

Kereszténységünk ebben fogalmazza meg Krisztus küldetését:

Krisztus, aki értünk emberré lett!

Krisztus ebben hozza el nekünk azokat az isteni Erőket, amelyek hatni tudnak a világra:

Krisztus, aki mindenben hasonló lett hozzánk!

Mi történt?

Nem mi evangelizáltuk a világot,

hanem a világ evangelizált minket!

Nem mi formáltuk és alakítottuk a világ arculatát és gondolkodását, az isteni Megváltó gondolata szerint,

hanem engedték, hogy a világ formálja, alakítsa át a mi gondolkodásunkat!

***A mai ünnep nagy szembesülés,
nagy önvizsgálat napja!***

Kérjük Istent, hogy segítsen bennünket abban, hogy helyre tudjuk állítani Vele a kapcsolatunkat!

Kérjük Istent, hogy imádságaink elhozzák nekünk a kegyelem Erőit!

Kérjük Istent, hogy Isten fiaiként tudjunk élni egymással együtt, egymással közösségben!

***Akkor minden megváltozik,
elsősorban az ember maga,
aztán körülötte a világ!
Ez a megváltás útja!***